A°. 1840. N°. 21.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 17 FEBRUARIJ.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN;

Gehad hebbende het verzoek van MARTINUS PIETER OUDSHOORN, *Brood- en Koekbakker*, wonende aan den Nieuwen Rijn, Wijk 7 N°. 31, ter verplaatsing van een Bakoven naar het achterste gedeelte van deszelfs woonhuis; alsmede van MATTHEUS DUBIEUX, *Geelgieter*, wonende in de Mandenmakerssteeg, strekkende ter bekoming van de vervischte vergunning, om een Fornuis of Smidse te mogen plaatsen, in een Pakhuis, staande en gelegen aan de Noordzijde van de Michielsstraat, tusschen de Lysbeth- en Josephssteegen, Wijk 8 N°. [illegible];

Gezien Zijner Maj. besluit van den 31 Januarij 1824, rakende de vergunningen ter oprigting van sommige Fabrijken en Trafijken; —

Brengen bij deze ter kennis van alle daarbij belanghebbenden, dat tot het hooren der bewoners van huizen naast aan de bovengenoemde perceelen, gelegen, ten opzigte der informatien, *de commodo et incommodo*, door de *Commissie van Fabricage*, zal worden gevaceerd op het Raadhuis dezer Stad, *op Dingsdag den* 18 *Februarij* 1840, *des middags ten twaalf ure*; — zullende de belanghebbenden verpligt zijn, hunne bezwaren tegen opgemelde verzoeken op dien tijd bij genoemde Commissie in te brengen; terwijl bij verzuim daarvan, zij gehouden zullen worden zich tegen de inwilliging van dezelven, niet te hebben verzet.

Leyden, den 6den Februarij 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
V. PUTTKAMMER.

N O T I F I C A T I E.

Oproeping der Verlofgangers voor de Nationale Militie.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, roepen bij deze op, ingevolge eene aanschrijving van Zijne Exc. den Heer Staatsraad, Gouverneur van Zuid-Holland, de Verlofgangers van de Nationale Militie, welke van hunne korpsen zijn terug gekomen, om te compareren *in het Boterhuis van de Stads Waag, aan de Vischbrug*, ten einde, ingevolge art. 181 der wet op de Nationale Militie, van den 8 Januarij 1817, in verband gebragt met art. 10 der wet van den 28 November 1818, door den Heer *Kolonel Militie-Commissaris* te worden geinspecteerd, voorzien van de kleeding- en kleine equipement-stukken, welke zij van hun korps behouden hebben, alsmede van hunne livrets en verlofpassen, en zulks *op Woensdag den* 19 *Februarij aanstaande, des morgens ten Elf ure.*

En geven Burgemeester en Wethouders voornoemd, wijders bij deze kennis, dat, bijaldien zich thans in deze Stad ook Verlofgangers mogten bevinden, tot andere *Gemeenten* of *Districten* behoorende, deze almede gehouden zijn, om ter voorschreven plaatse en tijd te compareren; met vermaning aan alle Verlofgangers van de Nationale Militie, om naauwkeurig aan deze oproeping te voldoen; terwijl aan die genen, welke zonder wettige, en door Burgemeester en Wethouders aangenomene redenen, van de Inspectie mogten wegblijven, door den Heer *Militie-Commissaris* een arrest van *twee* tot *zes dagen*, in de naastbij gelegene militaire provoost zal worden opgelegd. Zullende de attesten wegens ziekte, door *Geneesheeren* of *Heelmeesters*, aan Verlofgangers afgegeven, uit hoofde van welke zij belet mogten worden de Inspectie bij te wonen, ter Secretarie moeten worden ingeleverd, uiterlijk *op Maandag den* 17 *Februarij* bevorens, vóór *één uur* des middags; terwijl andere wettige redenen van verschooning, door de Verlofgangers mede op dien dag des morgens ten 11 ure, aan H. H. Burgemeester en Wethouders zullen moeten worden voorgedragen, ten einde over dezelve te kunnen oordeelen. Zullende er door den Heer *Kolonel Militie-Commissaris* aan niemand vrijstelling worden verleend.

Aldus gedaan en gepubliceerd, bij H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, op den 10den Februarij 1840.

J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
V. PUTTKAMMER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 16 Februarij.

Uit 's Gravenhage meldt men van den 15den Februarij:

In de laatste dagen heeft men weder bijzondere levendigheid bij de Regering opgemerkt. De Kabinets-Raad heeft verschillende bijeenkomsten gehouden.

— Bij een dezer dagen genomen Koninglijk besluit, is tot Hoogleeraar in de faculteit der bespiegelende wijsbegeerte en letteren bij de Hoogeschool te Groningen benoemd, de heer *J. Lenting*, thans Rector aan de Latijnsche school te Zutphen.

— Men verneemt dat het ontwerp van wet tot afschaffing van het Amortisatie-Syndikaat gereed is, doch dat het te vreezen is, dat deze wet verre zal zijn van te beantwoorden aan het algemeene verlangen daarom trent.

— Men spreekt er van, dat de Hertog *B. van Saksen-Weimar*, Luitenant-Generaal in Nederlandsche dienst, gebruik zou maken van het door de Regering aan de officieren van het Nederlandsche leger gedane aanbod, om gedurende twee jaren eene buitenlandsche reize te doen.

— Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden, is den 23 Januarij van Messina te Malta aangekomen. Z. K. H. zou van daar naar de Levant vertrekken.

— Den 1sten Maart aanstaande zal er een detachement militairen van Hellevoet over de kust van Guinea naar Oost-Indië vertrekken, met het schip *Minerva*, Kapt. *F. Folkens*.

— Uit Rotterdam meldt men van den 13 Februarij het volgende:

Heden is de Middelburgsche stoomboot *Zeeland*, in plaats van ten 3 à 4 ure namiddags (het uur, waarop dezelve had moeten aankomen, als zijnde zij des morgens ten 7 ure van Middelburg vertrokken) eerst des avonds over 6 ure aangekomen. De oorzaak van dit oponthoud moet men toeschrijven aan het springen van een der werktuigen binnen in de machine, welk ongeval des morgens reeds in het ruime sop plaats had, en hetgeen de schadelijkste gevolgen had kunnen na zich slepen, vooral voor de passagiers, ware het niet dat door de onverschrokkenheid van het werkvolk, het gebrek zoo goed mogelijk hersteld was geworden. Niemand der zich op de boot bevindende personen heeft dus eenig letsel bekomen, want indien de machinist zich op dit oogenblik daar ter plaatse had bevonden, zoude hij voorzeker plotseling dood zijn geslagen geworden. Daar de stoomboot *de Prinses Marianne* zich thans ter reparering te Fijenoord bevindt en bovengemelde stoomboot, tot herstelling, daar ook naar toe moet, kan men veilig rekenen, dat de stoombootvaart tusschen hier en Middelburg (uit hoofde er geene andere concurrentie is) voor eenigen tijd zal dienen gestaakt te worden.

— Op den 1sten Januarij dezes jaars bestond de bevolking der stad Haarlem uit 21012 personen, waaronder 509 militairen. Van deze bevolking waren 11172 personen van het mannelijke geslacht, te weten: 6880 ongehuwde, 3890 gehuwde en 402 weduwnaars; en 12840 van het vrouwelijke geslacht, namelijk: 7669 ongehuwde, 3870 gehuwde en 1301 weduwen. Het aantal der Protestanten bedroeg 14683; dat der Roomsch-Catholijken 8095; dat der Israëliten 412; en dat der niet genoemde gezindheden 60. Het aantal huisgezinnen was 5080.

— De Raad van Bestuur der Koninglijke Akademie van Beeldende Kunsten te Amsterdam, heeft dezer dagen, onder anderen, de heeren *J. van Harderwijk Rz.*, *G. Duuring Jr.* en *E. L. Jacobson*, te Rotterdam, tot leden der Akademie benoemd.

— Het lijk van wijlen Professor *Suerman* is den 13den dezer plegtig te Utrecht ter aarde besteld. Bij het graf heeft de Hoogleeraar *H. J. Royaards* eene korte doeltreffende aanspraak gehouden.

— Uit Tiel meldt men van den 13 Februarij:

Heden heeft de Arrondissements-Regtbank alhier, den onder de firma van *Johannes Noman en Zoon*, te Zalt-Bommel handeldrijvende Boekdrukker, veroordeeld tot betaling aan 's Rijks schatkist van de waarde van twee duizend exemplaren van het nagedrukte *Tarief van Geregtskosten*, gerekend tegen boekverkoopersprijs van den wettigen druk, boete van honderd gulden, ten behoeve van de algemeene armen te Zalt-Bommel, en in de kosten, met confiscatie van alle de ongedebiteerde exemplaren van den nadruk.

— Uit Vlissingen wordt van den 11 Februarij het volgende gemeld:

Onder zoo vele vereerende bewijzen van weldadigheid en philantropische inrigtingen in ons Vaderland, verdient de *werkinrigting voor behoeftigen* alhier, niet alleen den lof, dien ieder mensch aan blijkbaar goede daden verschuldigd is, maar ook de krachtdadigste ondersteuning van elken menschenvriend, wien het morele belang van zijn Vaderland en dat zijner verarmde natuurgenooten ter harte gaat. Oogenblikkelijke ellende te lenigen is schoon, maar den handwerksman, die in den winter, van alle middelen van bestaan verstoken, met kommervolle blikken op zijn behoeftig huisgezin staart, arbeid en brood te verschaffen, dat is edel, dat is voortreffelijk, dat is in het belang der maatschappij, inzonderheid in dat der stedelijke administratie, loffelijk gehandeld.

Eenige achtenswaardige ingezetenen hebben deze inrigting tot stand gebragt, ondersteund door medewerking van het achtbare hoofd der burgerij en andere menschenvrienden, welke door inschrijvingen de tot de oprigting benoodigde gelden hebben bijeengebragt. Aan het hoofd van het bestuur der inrigting bevindt zich een man, die door zijne maatschappelijke positie, uitgebreide kennis en warme menschenliefde, den weldadigsten invloed op het geheel uitoefent, zich door daadwerkelijk onderrigt, geduld en overreding, alle denkbare moeite heeft getroost, en wiens edele pogingen, bij de geringe middelen, die tot zijne beschikking staan, dan ook de schoonste vruchten hebben gedragen. Het zegt veel *een-en-dertig huisvaders*, op eene geringe bevolking als die van Vlissingen, werk te geven, waarvan zij in den winter zijn beroofd; maar het zegt oneindig meer, hunnen ijver levendig te houden, en de reeds zoo zeer bezwaarde armbesturen niet meer te drukken, door het getal der gealimenteerden te vermeerderen. Metselaars maken er koperen nagels en dopjes voor den scheepsbouw; wagenmakers en timmerlieden vervaardigen kruiwagens, houten schoppen en steelen voor alle werklieden; opperlieden, sjouwers en verwers houden zich met kurkensnijden onledig; in één woord, door de edele pogingen der bestuurders, kunnen Vlissingens ingezetenen zich op eene inrigting van weldadigheid beroemen, die in vele steden van ons Koningrijk, welke duizend maal meer hulpbronnen, dan het thans zoo diep gezonken behoevende Vlissingen bezitten, niet bestaat. Moge deze der menschheid vereerende inrigting onder den zegen van Hem, die geene enkele weldaad onbeloond laat, verdere ondersteuning en uitbreiding erlangen.

— Uit Groningen meldt men van den 13 Februarij:

Omtrent de uitvinding van eenen wagen, welke zonder stoom en zonder paarden kan worden voortgestuwd, gedaan door den landbouwer *J. Dijkstra*, te Kloosterburen, verneemt men nader, dat dezelve tot dus ver slechts bestaat in het hoofd van den uitvinder, en dat van denzelven nog geen model, veel minder een wagen in gereedheid is, waaruit men over de waarde dier uitvinding zoude kunnen oordeelen. Niemand heeft nog iets van de nieuw uitgevondene constructie van zoodanigen wagen gewaar kunnen worden; alleen weet men, dat de wagen door zwaartekracht in beweging moet worden gebragt.

— De bevolking der hoofdstad van Drenthe, Assen, bedraagt, volgens de laatste volkstelling, slechts 2394 inwoners.

CHINA.

De berigten uit Macao loopen tot 30 October en melden, dat de Engelsche zeemagt in de Chinesche wateren een gevoelig verlies had geleden door den dood van den Admiraal *Maitland*.

Voorts wordt gemeld, dat de aangeknoopte onderhandelingen met de Chinesche Regering weder geheel afgebroken en de vijandelijkheden werkelijk begonnen waren. Het Britsche fregat *Volage* namelijk, was door een getal Chinesche jonken aangevallen geworden, doch had dezelve gedeeltelijk vernield.

— De Engelsche Regering zou, naar men verzekert, ernstige maatregelen beramen, om een einde aan de geschillen met het Chinesche Gouvernement te maken. Een leger van zestienduizend man, waaronder een groot gedeelte cavallerie, zou uit Oost-Indie derwaarts worden gezonden, om Canton op schatting te stellen en vervolgens noordwaarts op te trekken, ten einde den Keizer in Pekin zelve de wet voor te schrijven. Buiten de genoemde krijgsmagt, zullen ook, volgens deze geruchten, gewapende schepen van de Kaap de Goede Hoop en uit de Stille zee naar de Chinesche kust zeilen, om aan de verrigtingen der expeditie meerderen nadruk bij te zetten.

OOST-INDIË.

Uit Bombay wordt van den 1sten Januarij het volgende vrij vreemde berigt door de dagbladen bekend gemaakt:

"De Hollanders hebben Barus bemagtigd, en wij verwachten elk oogenblik te vernemen, dat zij ook meester zijn van de havens Tapous, Sinkel en Trumon op de westelijke kusten van het eiland. Zie hier hoedanigerwijze die gebeurtenis heeft plaats gehad: Eene Hollandsche flottille, zamengesteld uit een groot oorlogschip en twee van mindere grootte, met 1500 Europesche en inlandsche soldaten aan boord, heeft vóór drie maanden eene ontscheping nabij Barus bewerkstelligd, en die plaats bemagtigd, na een kortstondig gevecht, waarin de Raja en 60 zijner soldaten het leven verloren. De Raja's van Sinkel en Tapous, die Barus waren te hulp gesneld, hebben veel moeite gehad, om zich met de vlugt te redden. Na aan den mond der rivier een provisioneel fort opgerigt en van geschut voorzien te hebben, zijn de schepen naar Sinkel gestevend, en hebben die plaats geblokkeerd; ongetwijfeld hebben zij deze stad zoowel als Tapous veroverd.

WEST-INDIE.

In het *Algemeen Handelsblad* van den 15 Februarij leest men het volgende:

Wij hebben voor ons liggen het antwoord, door Zijne Exc. den Gouverneur-Generaal der West-Indische Bezittingen, gegeven op de rekwesten van onderscheidene eigenaren en administrateuren van plantaadjen en gronden binnen de kolonie, strekkende om de slavenmagten dier gronden op de privénamen der eigenaren te doen overschrijven. Dit antwoord is zeer merkwaardig en voor allen, die tot onze West-Indische Bezittingen in eenige betrekking staan, belangrijk. Na geklaagd te hebben hoe door het verminderen der slavenmagt op de plantaadjen, vele dezer gronden, waaraan zoo vele moeite en kosten zijn besteed, minder bebouwd en eindelijk tot groot nadeel der kolonie geheel verlaten worden, weidt Zijne Exc. vervolgens uit, eensdeels over de onmenschelijkheid om de slaven, welke men ten onregte als zaken beschouwt, huns ondanks van de plantaadjen, waaraan zij gehecht zijn, te verwijderen en soms mannen van vrouwen, ouders van kinderen te scheiden, en anderdeels van het ondoelmatige, om van plantaadje-slaven huis- en lijfbedienden te maken en zoodoende in de stad het getal ledigloopers te vermeerderen, terwijl de landbouw, daaronder lijdende, nog daarenboven kost voor dezen moet opleveren. De verzoeken der rekwestranten worden dan ook gewezen van de hand, voornamelijk op grond, dat het blijkbare doel der gevraagde overschrijving is, om de slaven vervolgens, zonder daartoe voorafgaande magtiging te behoeven, in publieke veiling of ondershands tot hooge prijzen en dus uit baatzucht te verkoopen.

Naar wij vernemen wordt dit besluit des Gouverneurs in de kolonie zeer toegejuicht, door allen, die waar belang in den duurzamen bloei van onze West-Indische volkplantingen stellen, en die in de laatste jaren met billijk leedwezen gezien hebben, hoe de eigenaren der plantaadjen of hunne agenten de belangen dier plantaadjen en die der kolonie verwaarloozen, door dezelve van de noodige slavenmagt te berooven, en uit dadelijk winstbejag enkele slaven te verkoopen.

AEGYPTE.

ALEXANDRIE den 25 Januarij. De onder-Koning heeft de vreemde Consuls doen weten, dat hij voortaan slechts schriftelijk met hen wil onderhandelen. Een misverstand, door het slecht vertolken van woorden, schijnt hiertoe aanleiding te hebben gegeven.

— De vooruitzigten op eene minnelijke schikking in de Oostersche Zaken worden hoe langer zoo donkerder. Op het door de Russische, Engelsche en Oostenrijksche Consuls ingeleverd ultimatum heeft de onder-Koning geantwoord, dat hij nooit van de voordeelen en regten afstand zou doen, die de verovering en het geluk der wapenen hem hadden verleend en dat hij geneigd was, om al de kansen te loopen van den onregtvaardigen oorlog, dien de Europesche Mogendheden hem zouden willen aandoen.

— Naar dit antwoord worden de toebereidselen ten oorlog met nog grooter ijver voortgezet. De ligting voor de burgerwacht maakt goede vorderingen. Reeds zijn 6,883 man van deze wacht behoorlijk ingedeeld. Alleen die van Cairo zal 10,000 man sterk zijn, en te Alexandrie 8,000 man van deze nieuwe benden worden bijeengebragt. Daarenboven zullen 8,000 Bedoinen langs de Aegyptische zeekust worden verdeeld. De Arabieren, steeds van alle militaire tucht afkeerig, doen het mogelijke om zich aan de nieuwe ligtingen te onttrekken. Sommigen vlugten, anderen verminken zich.

— De bevelhebber over het Aegyptische leger in Arabie, *Selim*-Pacha, moet door de Arabieren eene volkomene nederlaag geleden hebben. Sommigen willen, dat hij tot den vijand zou zijn overgeloopen.

— Een in het serail te huis behoorend Arabier, is den 17den aan de pest gestorven. Een ander is den 24sten in een magazijn aan dezelfde ziekte overleden. Dien ten gevolge zijn de gezondheids-commissien in verscheidene plaatsen hersteld.

TURKYE.

KONSTANTINOPEL den 22 Januarij. De Minister van Financien, *Haschi-Edhem*-Effendi, is, ten gevolge van eenen hevigen strijd, welken hij in den Staatsraad over eene gewigtige verandering in de finantie-aangelegenheden begonnen had, afgezet geworden. Het is waar, de vrijheid der beraadslagingen is in den boezem des Raads als eene grondstelling vastgezet geworden. *Haschi-Edhem*-Effendi heeft ook daarom zijnen post niet verloren, dewijl hij van de hem veroorloofde bevoegdheid, zijne meening te verdedigen, gebruik maakte; maar daar er over de invoering van een geheel nieuw systeem gehandeld werd, zoo zou het verkeerd geweest zijn, dit eenen man op te dragen, die niet op het standpunt is, zich met die vernieuwing te vereenigen. De bepaalde hervorming heeft een goed doel en stoot het thans bestaand systeem geheel in duigen. De openlijke inkomsten zullen voortaan door eenige aangestelde en bezoldigde beambten geheven en verantwoord worden. De bronnen der Staatsinkomsten zullen voortaan niet meer aan de meestbiedenden *verpacht* worden. Zoo wordt natuurlijk voor den Minister van Financien de voordeeligste bron, om op kosten van het algemeen welzijn rijkdommen te verzamelen, verstopt, en zijn hevige tegenstand in den Raad schijnt door eigenbaat gemotiveerd te zijn geweest.

GRIEKENLAND.

ATHENE den 27 Januarij. Een der maatregelen van den afgezetten Minister *Glarakis*, die geheel in staat was, een algemeen misnoegen en eene onrustige stemming bij de bevolking te weeg te brengen, was de verordening, volgens welke de aanverwanten en vrienden van roovers of deserteurs met geweld uit hunne woonplaats naar een ander oord des Rijks vervoerd werden. Deze maatregel, die aan allen, ook aan de orthodoxe partij zoo zeer mishaagde, is door Zijne Maj. reeds ingetrokken geworden, en daarbij is bevolen, dat de reeds verplaatste personen en huisgezinnen op algemeene kosten weder naar hunne woonplaatsen terug zullen keeren. De tevredenheid over deze handelwijs is groot.

— De onderzoekingen omtrent de bekende zamenzwering duren voort en zouden tot menige ontdekking leiden. Ook de Jonische Regering heeft op het eerste narigt van de zamenspanning en van de deelneming van Jonische onderdanen aan dezelve strenge onderzoekingen bevolen, en voor eenige dagen is de zoon en Adjudant van den Lord-Oppercommissaris, Sir *Howard Douglas*, in eene buitengewone zending hier aangekomen en heeft een gehoor bij Zijne Maj. gehad. Men zegt ook, dat een deel der Engelsche vloot in den Piraeëus verwacht wordt.

— De nieuwe Minister van Binnenlandsche Zaken heeft een zeer verstandig rondschrijven aan de Gouverneurs der provincien gezonden. Ook houdt hij zich bezig met het bijeenroepen der Provinciaal-Raden. Men offze kert, dat de Koning, schoon vroeger weerhouden, de verwezenlijking dezer reeds in 1836 bevolene organisatie steeds gewild heeft, dat echter de heer *Glarakis* altijd voorwendsel gevonden had, de uitvoering uit te stellen.

ITALIE.

ROME den 3den Februarij. Eergisteren heeft de Hertog *van Bordeaux* de eer gehad bij den Paus zijn afscheids-bezoek op eene feestelijke audientie af te leggen. Zijne reis naar Florence is op overmorgen bepaald. Hij zoowel als zijn gevolg zouden van den Paus op het liefderijkste behandeld zijn geworden. De Kardinaal-Staats-Secretaris, als ook vele andere heeren der hooge geestelijkheid, hebben den Hertog hunne opwachting gemaakt en gisteren avond was in zijne woning een talrijk bezocht gezelschap verzameld.

— De broeder van Z. M. den Koning der beide Sicilien, Prins *Leopold*, Graaf van Syrakuse, is gisteren uit Napels komende hier afgestapt. De Hertog van Lucca wordt sedert onderscheiden dagen reeds hier verwacht.

— In de zaal nevens de groote bibliotheek van het *Collegio Romano*, brak voor weinige dagen brand uit, en verteerde een duizendtal deelen, meest nieuwe boeken, doch er gingen ook eenige handschriften verloren. Door ingespannen moeite gelukte het den brand te beteugelen.

— De kunst staat hier een groot verlies te lijden. De reis van Prins *Jerome van Montfort* naar Londen heeft ten doel om met zijnen broeder *Joseph Bonaparte*, zich te verstaan nopens den verkoop der galerij van den Kardinaal *Fesch*, voor zoo verre dezelve niet bestemd is om naar Ajaccio vervoerd te worden. Rome zal dus in ieder geval deze verzameling verliezen, welligt zelfs zal Europa daarvan verstoken worden, vermits het zeggen geloof vindt, dat men dezelve voor de hoofdstad der Vereenigde Staten van Noord-Amerika, voor Washington, poogde aan te koopen. Deze verzameling werd met kennis, geluk en de onbekrompenste middelen gedurende het gelukkigste tijdvak bijeengebragt en mag als een tegenhanger der verzameling van Antieken te Munchen worden beschouwd. Zij loopt over alle tijden en scholen en was derhalve voor Rome zeer belangrijk. Een gedrukte katalogus bestaat er niet van, zoodat men buiten 's lands de waarde en den omvang van deze verzameling minder kent dan zij zulks verdient. Uit de Italiaansche school bevat zij onder anderen een wonderschoon altaarstuk van *Titiaan*, den eersten Pierin del Vaga, den beroemden *Raphaël* uit Citta del Castello, de naakte Mona van Luini en eenige uit den wand gezaagde fresko's van de eerste meesters. Eenen bijzonderen rijkdom bevat zij ook in voortbrengselen der Nederlandsche school, uit welke bijna van ieder belangrijk meester een uitmuntend en wel onderhouden stuk te zien is. Ook de Fransche school, tot *David* ingesloten, is zeer volledig en de twee jongens van *Holbein* is een stuk, dat met het beste van dien meester wedijveren kan. Bijzonder onderrigtend zijn de schetsen uit alle scholen, die in ééne zaal vereenigd zijn. De galerie classique, die verkocht zal worden, bestaat uit 2,000, terwijl het naar Ajaccio bestemde en minder kostbare gedeelte, uit ruim 3000 nommers bestaat.

DUITSCHLAND.

De Graaf *van Schimmelpenninck*, Minister van Staat, buitengewoon Gezant en Minister-Plenipotentiaris der Nederlanden aan het Russische Hof, is den 11 Februarij te Berlijn uit 's Gravenhage aangekomen.

— De heer *Fabricius*, Raad van Legatie van den Hertog van Nassau en den Koning der Nederlanden, die sedert zijne terugroeping uit Parijs te Wiesbaden zijn verblijf hield, is van daar naar 's Gravenhage vertrokken, belast met eene hooge zending. Men zegt, dat hij bij een Noordsch Hof in hoedanigheid als Minister zal geaccrediteerd worden.

— De Regtsgeleerde Faculteit aan de Hoogeschool te Bonn, waar de gemaal van Koningin *Victoria* gestudeerd heeft, heeft hem *honoris causa* tot Doctor utriusque Juris benoemd.

— Zoo men wil zou nogmaals het Huis van Koburg een voornaam huwelijk aangaan, daar de Erfgroot-Hertog van Saksen-Koburg naar de hand van de Russische Prinses *Olga* staan zou.

— De aanstaande Gemalin van den Hertog *van Nemours*, Prinses *Victoria* van Saksen-Koburg-Kohary, is den 11den Februarij te Frankfort aangekomen.

— Voor eenigen tijd is een Belgisch Geestelijke, de heer *Laurent*, door den Paus benoemd tot Bisschop voor het noorden, ten einde in de Hanzeesteden, Denemarken en naburige landen, het bestuur over de kerkelijke aangelegenheden te hebben; deze Prelaat bevond zich sedert eenige weken te Aken, doch heeft thans daar, door de Pruissische Regering, het bevel ontvangen, om zich van Pruissisch grondgebied te verwijderen. Men schrijft deze handelwijs toe aan de berigten door het Gouvernement ontvangen, dat *Laurent* onrust en woelingen wilde stichten.

— Men schrijft uit Stokholm, dat de Ministers, ten gevolge der verkiezingen, die tegen den zin van de Regering uitgevallen waren, hun ontslag hadden ingediend; hetzelve zou echter door den Koning nog niet aangenomen wezen.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 12 Februarij. Omtrent de plegtigheid van het voltrekken van het huwelijk der Koningin, hetgeen den 10den heeft plaats gehad, wordt uit Londen het volgende gemeld:

Reeds vroeg waren eergisteren al de straten, die naar het Buckinghamsche paleis en dat van St. James leiden, met welgekleedde personen opgevuld. Het weder was in het eerst regenachtig, maar klaarde tegen elf ure op, als wanneer de zon helder begon te schijnen. Kort na elf ure trok een deel der Koninglijke garde te voet en te paard naar het paleis van St. James. Na een vrij lang verwijl lieten de muzijkanten dier krijgsbenden het volkslied *God save the Queen* hooren en weldra zag men den stoet, waarmede Prins *Albert* zich naar de kapel van het paleis van St. James begaf, te voorschijn komen. Z. K. H. werd met betuigingen van eerbied ontvangen, en beantwoordde die op de bevalligste wijze. Eenige minuten later was ook de stoet der Koningin in aantogt. Zoodra het volk Hare Maj. gewaar werd, weergalmde de lucht van een oorverdoovend vreugdegejuich. Die kreten van blijdschap lieten zich overal, waar de Koningin, die er zeer welvarend uitzag, zich vertoonde, uit de opeengepakte volksmenigte hooren. Op den vastgestelden tijd bereikte de stoet de kapel van St. James.

Die kapel was rijk versierd. De communiebank was met een gouden bekleedsel bedekt. Aan elke zijde stonden leuningstoelen, waarop de Aartsbisschop van Canterbury en de Bisschop van Londen gezeten waren. Aan de linker zijde der galerij waren vier leuningstoelen voor de Hertogen *van Sussex* en *van Cambridge*, voor de Prinses *Augusta* en de Hertogin *van Glocester* geplaatst. Aan de overzijde bevonden er zich een voor de Hertogin *van Cambridge*, de beide Prinsessen *van Cambridge*, den Prins *George* van Cambridge, den Prins *Ernst* van Saksen-Koburg en diens vader, den regerenden Hertog. Aan de regter zijde van het altaar bevonden zich zetels voor de Koningin en de Hertogin *van Kent*, aan de linker zijde voor Prins *Albert* en de Koningin-weduwe *Adelaïde*. De Ministers, de vreemde Gezanten, enz., waren op hun aangewezene plaatsen gezeten en overal was de prachtig versierde, maar niet ruime kapel met aanzienlijken van beiderlei kunne opgevuld.

Ten half een ure trad Prins *Albert*, onder het geschal der trompetten, de kapel binnen. Hij werd door zijn vader en Prins *Ernst* vergezeld en door de Bisschoppen binnen geleid. Kort daarna liet zich op nieuw de klank der trompetten hooren, en de Koningin verscheen met haar gevolg in de kapel. Haar gelaat droeg op dat oogenblik blijken van ontroering. Nadat Hare Maj. voorgetreden was, nam zij op eenen leuningstoel plaats, en gaf de linker hand aan haar gemaal; waarna de plegtige en altijd indrukwekkende dienst door den Aartsbisschop van Canterbury en den Bisschop van Londen verrigt werd. Prins *Albert* sprak de woorden, (die in het formulier voor den echtgenoot zijn voorgeschreven, met eene zachte stem uit. De hand Harer Maj. werd door haren oom, den Hertog *van Sussex*, in die van Prins *Albert* gelegd. Toen het huwelijk gesloten was, omhelsde de Koningin hare beide ooms en de Koningin-weduwe met veel teederheid, en de hand aan haren gemaal gevende, verliet de stoet de kapel. Twintig minuten na twee ure, keerden de hooge personaadjes in plegtigen optogt naar het Buckinghamsche paleis terug. De Koningin en de Prins waren met de Hertogin *van Kent* in hetzelfde rijtuig gezeten. Hoewel het op dat oogenblik sterk regende was nog eene ontzettende volksmenigte op de been, die de jonggehuwden tot aan hun paleis met levendige toejuichingen verzelde. Daarna is het volk rustig uiteengegaan.

Des avonds na het huwelijk is er op het raadhuis een feest ter eere van het jonge paar gegeven, en de stad is zeer luisterrijk verlicht geweest, doch, zooals men wil opgemerkt hebben, niet zoo, als bij gelegenheid van de Krooning van Hare Maj.

Ook ten Hove is na het vertrek van het bruidspaar eene feestelijke maaltijd gegeven; waaraan de Vorstelijke familie deel nam, en waartoe de voornaamste personen, die het Hofgezin uitmaakten, genoodigd waren. Dit feest moet allerprachtigst geweest zijn. Onderscheiden hooge personen hadden ook maaltijden aangelegd.

Omtrent 2000 behoeftige personen, 600 huisgezinnen uitmakende, zijn op kosten van eene inschrijving, op welke Hare Maj. voor 200 £ st. had ingeteekend, onthaald geworden. Ook de kinderen van al de parochie-scholen en de bewoners der godshuizen hebben dien dag eenen overheerlijken maaltijd gehad.

— Omtrent den Gemaal der Koningin wordt nog medegedeeld, dat hij sedert zijn zevende jaar reeds met Koningin *Victoria* dagelijks had omgegaan, dewijl, toen zijn vader van zijne eerste echtgenoot scheidde, zijne tante, de Hertogin *van Kent*, hem bij zich had opgevoed. Dit verkeer met *Victoria* had zes jaren lang geduurd en in dien tijd hadden de thans gehuwden reeds eene hartelijke genegenheid voor elkander opgevat.

— De conservative bladen nemen het hoogst kwalijk, dat Lord *Welligton* geene uitnoodiging tot het dejeuner ten Hove, noch tot eenig ander diner ontvangen had.

— In het Hooger-Huis heeft Lord *Melbourne* den 11den aangekondigd, dat hij eerstdaags een voorstel zou doen, om een adres van gelukwensching aan Hare Maj. aan te bieden.

— In het Lager-Huis heeft men zich met eene motie van den heer *T. Duncombe* bezig gehouden, die verlangde dat een ontwerp van wet zou worden ingediend, waarbij al degenen die zich niet in gemoede met de leerstellingen der Gevestigde Kerk konden vereenigen van de betaling der belasting ten behoeve dier Kerk ontslagen zouden worden. De Minister *Russell* en Dr. *Lushington* wederlegden de redenen, die de spreker voor zijne meening aanvoerde, en de motie werd met 117 tegen 66 stemmen verworpen.

— De begrootingen van oorlog, welke thans gedrukt zijn, doen eene vermeerdering, in vergelijking met het vorige jaar, zien van 11,294, waarvoor 32,772 £ st. hooger is uitgetrokken. De vermeerdering van magt is 3548 man voor het Vereenigd Koningrijk en de koloniën, en 7746 voor de Oost-Indiën.

— De Fransche Gezant *Sebastiani* heeft, na een afscheidsgehoor bij Hare Maj. vóór haar huwelijk gehad te hebben, Londen verlaten.

FRANKRIJK.

Parijs den 14 Februarij. Er is door de Commissie tot conversie der renten met 6 tegen 3 stemmen vastgesteld, dat aan de houders twee soorten van effecten zullen worden aangeboden, namelijk een 4½ Pct. à pari en een of verscheiden fondsen met vermeerdering van kapitaal.

De Commissie, die belast is met het onderzoek der conceptwet voor de dotatie van den Hertog *van Nemours*, heeft ook met 6 tegen 3 stemmen beslist, dat de bijzondere domein-goederen tot onderhoud van het aanstaande huishouden des Hertogs ontoereikend waren en hem 500,000 fr. behoorden toegelegd te worden.

— In de Kamer der Afgevaardigden is de wet omtrent een nieuw reglement voor de orde van het Legioen van Eer met 158 tegen 150 aangenomen. Dit nieuw reglement bevat, dat tot 1850 slechts de helft van het getal der overleden Ridders door nieuwe benoemingen mag aangevuld worden en niemand een hoogeren graad kan verkrijgen voor ten minste vier jaren den vorigen graad te hebben gehad. Elke nieuwe benoeming moet door den *Moniteur* worden bekend gemaakt.

— De Generaal *Sebastiani* is uit Londen te Parijs den 13 Februarij aangekomen. Het vertrek van den heer *Guizot* naar Londen blijft op den 18den bepaald.

— Met veel leedwezen berigt men uit Parijs, dat de Maarschalk *Maison* den 13den aan eene zinkingziekte, tot groot verlies van het oude leger, de hooge staatkunde en het nieuwe en liberale Frankrijk, in den ouderdom van 69 jaren overleden is. Zijn dood is onverwachts, daar de ziekte niet voor gevaarlijk beschouwd werd, doch het opengaan van eene oude wond moet veel tot verhaasting van zijn sterven hebben bijgebragt.

— De Fransche Maatschappij tot afschaffing der slavernij heeft den 10den Februarij, onder voorzitting van den bekenden Afgevaardigde *Odillon Barrot*, eene vergadering gehouden, waarin *Lamartine* eene schoone voor de vuist gehouden redevoering heeft uitgesproken, waarin hij het denkbeeld ontwikkelde, dat geen schepsel Gods meer het eigendom van een ander schepsel mogt zijn.

— Het geheel eiland Porquerolles, nabij Toulon gelegen, is dezer dagen onder eene vijfentwintig-daagsche quarantaine gesteld, om dat de Kapitein en manschappen van een schip, die voorgaven van Talamone in Toskane te komen, maar werkelijk van Konstantinopel kwamen, met de inwoners van dat eiland verkeerd hadden.

— Uit Toulon wordt berigt, dat er vandaar met 2 stoombooten 1000 man naar Algerie vertrokken was, om de zeeplaats Scherschel ten westen van Algiers gelegen te bezetten.

Een brief uit Algiers van achtsten Januarij, bevat omtrent die plaats het volgende:

De stad Scherschel, nabij welke de onlangs vermelde zeeroof gepleegd was, is in een toestand van voortdurend bombardement. Geen schip der Koningklijke marine vaart er voorbij, zonder er eenige kogels in te werpen. Drie dagen geleden schoot de brik *l'Euryale* in dezer voege 200 kogels op Scherschel. Eenigen tijd was de beurt aan de stoomboot *la Chimère*, die 150 kogels verschoot. Ondertusschen zijn de steden in dit land niet zoo dik gezaaid, dat men dezelve ligtzinnig behoorde te vernielen, en dit doet men op het oogenblik dat een veldtogt staat geopend te worden, die misschien het bezetten van Scherschel noodzakelijk kan maken. Overigens weet men zeer wel, dat de daad van zeeroof, welke men straft, door de Kabylen van den stam Schemah, die het gebergte rondom Scherschel bewonen, gepleegd geworden is en dat de stedelingen daaraan geen deel gehad hebben. Zij onderhielden met ons eenen gedurigen handel in graan, onder anderen tarwe, pottebakkers waren, enz., en hadden geene reden om ons aan te tasten.

— De Fransche troepen in Algerie bedragen voor het tegenwoordige 59,500 man; hiervan kunnen 46,000 de velddienst verrigten; het leger heeft 5000 paarden en 800 muilezels.

— Men zegt, dat gisteren tijdingen uit Afrika aan het Ministerie van Oorlog zijn ontvangen, volgens welke de Arabieren, ten getale van 8 tot 10,000 ruiters, eenen aanval op de Fransche troepen naar de zijde van Constantine zouden ondernomen hebben. De vijand schijnt echter met verlies teruggeslagen te zijn, terwijl de Fransche soldaten daarbij weinig zouden geleden hebben.

BELGIE.

Uit Brussel schrijft men, dat een groot aantal Belgische officieren van alle wapenen en rang aanvraag hadden gedaan om onder het Fransch leger, dat naar Afrika overgebragt wordt, te mogen dienst nemen. De Regering echter, vóór dit toe te staan, heeft den Minister van Oorlog hieromtrent geraadpleegd, welke echter nog geen antwoord heeft gegeven. De zich aangeboden hebbende officieren zouden zeer begeerig zijn om het verlof te ontvangen, en men meende te Brussel, dat hunne handelwijs strekken zou, om de onderlinge vriendschap tusschen Frankrijk en Belgie nog te versterken.

— In Belgie zou er bij de Regering ernstig gedacht worden over het afschaffen van de muziek-corpsen bij het leger, met enkele uitzonderingen slechts; hierdoor zouden voor de schatkist 250,000 fr. bespaard worden.

— De Belgische Regering heeft verboden, dat de Rotterdammer stoomboot, die te Antwerpen ten half acht ure des avonds aankomst, des nachts mag lossen, waardoor het onmogelijk wordt, dat er dagelijks eene regelmatige dienst tusschen beide steden plaats hebbe. Een verzoek bij de Regering ingediend, om daarin verandering te hebben, moet van de hand zijn gewezen.

— Dat de heer *Ouvrard* met de Spaansche Regering zou onderhandelen over het aankoopen der Philippijnsche eilanden, om die tot eene Belgische kolonie te vormen, wordt als geheel verzonnen verklaard.

MENGELINGEN.

DE PALETOT.

Sedert de regering van *Lodewijk XIII.*, is de Fransche kleederdragt dermate in verval geraakt, dat zij van toen af dagelijks meer van hare oorspronkelijke sierlijkheid verloren heeft en eindelijk in dien toestand geraakt is, waarin wij dezelve heden zien. De hemel weet, waar zij met hare prozaïsche hervormingen en nieuwigheden eindelijk heen wil.

Tot de zestiende eeuw behoort het schitterendste tijdperk der Fransche dragt, en de tegenwoordige dandys zouden bij die ten tijde van *Hendrik III* een zeer beklagenswaardig figuur maken. Men kan het echter niet zeer betreuren, dat de volstandige dragt der liguistische periode niet tot op onzen tijd is bewaard gebleven, daar de tijd, de gewoonten, de nieuwe zeden en gebruiken van het maatschappelijk leven, zekere veranderingen noodzakelijk maakten en het tamelijk vreemd zoude zijn, indien een elegant, met fluweelen spitshoed, halskraag en met goud gestikt wambuis enz. op de beurs kwam. Niettemin blijft er tusschen de dragt der zestiende eeuw en de onze, eene onmetelijke kloof bestaan, waarin de Fransche bevalligheid en elegance verdwenen zijn, en bijzonder moet het opvallen, dat men zoo weinige pogingen aangewend heeft, om aan ons gewaad weder eenige sierlijkheid te verleenen. Na de revolutie, wel is waar, muntten de vrouwen door hare onvermoeide pogingen, ten voordeele der mode, uit; maar, wel verre van haar na te volgen, overdreven veel meer de zoogenaamde *merveilleux* het belagchelijke kostuum, dat van de minst poëtische menschen ontleend was, en te gelijker tijd aan den kwaker, den jockey en den Amerikaanschen planter herinnerde.

De St. Simonisten hebben zich ernstig bezig gehouden met de kleederdragt, maar hunne pogingen zijn niet gelukt, mogelijk omdat dezelve met vele andere belagchelijke nieuwigheden in verband stonden. Veel beter zoude eene zoodanige poging opgenomen worden, zoo dezelve van de zijde der jonge lieden uit de elegante wereld voortkwam. Maar in plaats van zich hiermede bezig te houden, verergeren zij dien beklagenswaardigen toestand nog, en voor korten tijd hebben zij het zeldzaamste, smakeloosste en wonderlijkste kleedingstuk, dat men zich maar ooit zoude hebben kunnen bedenken, voor den dag gebragt: men noemt het *paletot.*

Deze paletot bestaat uit eene soort van overtreksel, zak of foeteraal, zoodat wanneer iemand gebogcheld, scheef of anderzins mismaakt is, hij slechts eene zoodanige paletot beneeft aan te trekken, om er als ieder ander mensch uit te zien. De paletot verstoort overigens ook alle volmaaktheid des menschelijken ligchaams, en wat de pantalons voor de beenen der negentiende eeuw zijn, is de paletot voor het ligchaam; hij verbergt hetzelve namelijk geheel. En welk nut doet dezelve daarentegen? Door welke voordeelen vergoedt hij zijn ongevallig uiterlijk? Alleen door eenige makkelijkheid, en nog zijn daartoe de mouwen te naauw.

Dezelve is minder warm dan jas of mantel, en stelt daarenboven degenen die denzelven dragen aan onberekenbare verlegenheden bloot; want in den paletot ziet een ieder er gelijk uit en daaruit ontstaan zeldzame avonturen, welke aan het karnaval herinneren, en de intrigues van een gemaskerd bal op straat verplaatsen. De mannen trekken namelijk den paletot aan, welke een Domino in het klein voorstelt, en bedekken zich het gezigt, niet met een bordpapier masker, maar met eene strook wollen stof, welke men *cache-nez* noemt, zoodat zij, op deze wijze gekleed, het strengste incognito bewaren. Zie hier een der koddige avonturen waartoe deze dragt zoo menigvuldig aanleiding geeft:

Kort geleden ging een dandy over de *boulevard des Italiens*; hij was in eenen paletot gehuld, en zijn aangezigt in eenen langen cachemire gewikkeld. Een hem onbekend welgekleed heer nadert hem vertrouwelijk, en zegt: „Goede morgen! Hoe gaat het? Gij zijt waarlijk dezen morgen vroeg opgestaan na den geheelen nacht aan de speeltafel doorgebragt te hebben." — De dandy wilde daarop antwoorden: „Gij vergist u mijnheer!" maar de *cache-nez* sloot hem den mond, en de onbekende vervolgde: „Ik wilde zoo bij u komen, want speelschulden zijn mij altoos heilig geweest; daar ik u echter nu ontmoet zoo zal ik hier dadelijk mijne schuld afdoen." De dandy trok nu de handen uit de zak, om de shawl, welke hem het spreken belette los te maken; deze beweging maakt de onbekende zich ten nutte om hem vriendschappelijk de regter hand te drukken, en hem in de linker eene rol met goudstukken te schuiven. „Zoo, nu zijn wij van elkander af. Wil mij inmiddels verontschuldigen, het slaat reeds twaalf ure, en ik moet elders zijn; adieu." Hiermede liep hij haastig weg en sloeg den hoek om, de straat Taitbout in. De dandy liep hem ijlings achter na, doch struikelde voor het *café Tortoni*, en toen hij opstond, was de onbekende verdwenen. In de rol bevonden zich 25 louis d'or. Dit voorval baarde den dandy natuurlijkerwijze groote verwondering, en gaf hem aanleiding tot menige philosophische beschouwing. Hoe zal ik doen, zeide hij tot zich zelven, om dit geld, aan hem, die het mij op eene zoo zonderlinge wijze heeft gegeven, terug te bezorgen. Zonder twijfel zal men weldra van hem zeggen, dat hij zijne speelschulden niet betaalt; want wanneer zijn schuldeischer de 25 louis d'or van hem zal vorderen, antwoordt hij hem natuurlijk, dat hij hem reeds betaald heeft, en daaruit kan zeer spoedig een strijd ontstaan, welke beide partijen in de openbare achting doet dalen. Eindelijk komt het nog tot een duel, waarbij mogelijkerwijze een hunner het leven verliest. Tusschen 5 en 6 ure des avonds was de dandy nog altoos in deze gedachten verzonden, en de 25 louis d'or lagen hem zwaar als lood op het hart. Ongelukkigerwijze zocht hij te vergeefs zich het gezigt des onbekenden te herinneren, want het was een dier alledaagsche physionomiën, welke geenen indruk hoegenaamd achterlaten. Werktuigelijk was onze nog altoos ingebakerde jonge vriend voor een modewinkel blijven staan, toen onvoorziens eene dame uit dezelve trad en hem snel de volgende geheimnisvolle woorden toevoegde: „Het verheugt mij, dat gij zoo punctueel zijt. Heden avond alzoo op het bal *Ventadour*. Gij zult een zwarte domino dragen en aan deze roode bloem zal ik u herkennen. Daar, neem; adieu." Hierop verwijderde zij zich en de dandy bleef verstomd met de bloem in de hand staan. „Zonderling," zeide de jongeling, het is als of mij heden niet dan zeldzame avonturen beschoren zijn. Maar, ik zal er gebruik van maken; hetgeen mij nu toegeduwd is, heb ik veel liever dan dat van heden ochtend; het bal moet niet verzuimd worden."

Vijf en twintig louis d'or en een liefde-avontuur zullen nu zeker nog het crediet van den paletot bevestigen; maar in den gewonen loop van zaken, zijn er meer ongelukkige dan aangename toevallen, en gewoonlijk verliest men meer dan men wint, door voor eenen anderen gehouden te worden.

De HOOGESCHOOL en andere WETENSCHAPPELIJKE INRIGTINGEN te KOPPENHAGEN.

door *X. MARMIER.*

Christiaan I. stichtte in 1479 de Hoogeschool te Koppenhagen. Hij liet dezelve door den Aartsbisschop *von Lund* statuten geven, bewilligde haar verscheidene privilegiën en begiftigde haar met eenige landerijen. Maar *Christiaan* had geenen overvloed van geld. De Hoogeschool voelde de behoefte aan alle hulpmiddelen; gedurende een tijdvak van zestig jaren gaf zij naauwelijks eenige teekenen van leven. Eerst in de 16de eeuw, toen de Reformatie in Denemarken ingang had gevonden, nam *Christiaan III.* de arme zoo lang vergetene Hoogeschool onder zijne bescherming. Hij verrijkte dezelve met de ingehoudene goederen der geestelijkheid, en gaf haar in 1559 eene nieuwe zamenstelling. In 1788 vermeerderde *Christiaan VII.* het getal Professoren, trok de oude statuten in, en verving dezelve door een reglement, dat, met weinige veranderingen, thans nog in werking is.

De student moet in alles drie examina afleggen. Het eerste is het *examen artium.* Men ondervraagt den eerstbeginnenden student over de beginselen der geloofsleer, over bijbelsche en wereldsche geschiedenis, rekenkunde, meetkunde en letterkunde der klassische oudheid. Hij moet twee opstellen leveren, een Deensche en een Latijnsche, en drie vertalingen, eene Latijnsche, eene Fransche en eene Duitsche. Zoowel het mondelijk als schriftelijk examen is openbaar en elk duurt vier dagen. Er zijn drieërlei beoordeelingen: *laudabilis, haud illaudabilis, non contemnendus.* Een jaar daarna moet de student zich aan een tweede examen (*examen philosophicum*) onderwerpen. Geheel het eerste Akademie-jaar is aan wiskundige, historische en philosophische studien gewijd. Eerst na het doorgestane tweede examen, volgt de inschrijving bij eene der vier faculteiten. De beide eerste examina hebben alle jaren tweemaal plaats; het philosophische is het moeijelijkste. Na afloop der vier Akademie-jaren gaat men over tot het ambts-examen. Zes maanden te voren doet de student aan den vice-Kanselier der Hoogeschool eene schriftelijke opgave, waarin vermeld wordt, wat de voornaamste zijner studien geweest is, en welke beoordeelingen hij bij de eerste examina heeft bekomen. Bij dit ambts-examen, zijn de gewone Hoogleeraren der betrokkene faculteit de voornaamste examinatoren; buiten deze nemen ook twee mannen van practicaal beroep daaraan deel, en wel in de theologische twee geestelijken der stad, in de regtsgeleerde de procureur-generaal en een raadsheer van het opper-geregtshof; in de geneeskundige faculteit twee leden van het geneeskundig collegie. De jonge lieden, die aan een gymnasium in de provincie Rector of wel Professor zoeken te worden, moeten na volbragte studie aan de Hoogeschool, voor de Professoren der philosophische faculteit, den Bisschop van Leeland en den Directeur van het gymnasium te Koppenhagen, hun ambts-examen afleggen.

Het ambts-examen vindt voor het grootste gedeelte in de Deensche taal plaats; doch examineert men de theologanten over uitlegkundige punten en de juristen over Romeinsch regt en natuurregt, in het Latijn. Dit examen is zeer streng en moet het ook zijn, want, die daar doorkomt, kan dadelijk eene aanstelling vragen of practiseren; echter wordt bij de benoeming tot een openbaar ambt de beoordeeling, welke den candidaat is ten deel gevallen, tot maatstaf genomen. Zoo kan b. v. een theologant van de derde klasse — die alzoo alleen *non contemnendus* is — slechts eene predikantsplaats van den derden rang bekomen enz. Aan het regtsgeleerd examen, moet ook een ieder, die op eene hooge betrekking bij de Regering aanspraak maakt, zich onderwerpen. De bevordering tot Akademie-graden is overigens niet noodzakelijk en de titel van Licentiaat of Doctor is slechts eene vereerende qualificatie, welke men door verdediging eenes thesis en betaling van 24 thaler, verkrijgt.

Zeven tot acht honderd studenten bezoeken jaarlijks de Hoogeschool. Meer dan twee honderd derzelve genieten stipendiën, welke door Koningen of particulieren gevestigd zijn. In het stedelijk collegie hebben honderd ~~studenten vrije woning. Zestig derzelven bekomen maandelijks een thaler~~ ieder, veertig anderhalf en dertig twee thaler. De student, die zulks behoeft, heeft, na doorgestaan philosophisch examen, op een der minste beurzen aanspraak, en verkrijgt achtereenvolgend op zijne beurt de anderen. Voorheen waren de stipendiaten verpligt van tijd tot tijd Latijnsche theses te verdedigen, en onder *Frederik II.* moesten zij zelfs blijspelen van *Terentius* opvoeren. Thans verlangt men alleen, dat zij de voorlezingen regelmatig bezoeken en over het algemeen hunnen pligt doen.

De Akademische regtspleging wordt door een zoogenaamd consistorie uitgeoefend, waarvan de gewone Professoren, zestien in getal, leden zijn. Na hen komen twaalf buitengewone Professoren. De gewone Professor heeft den rang van Overste-Luitenant, en de buitengewone dien van Majoor. De jaarwedden zijn naar de faculteiten en den duur van diensttijd onderscheiden. In de theologische, regtsgeleerde en philosophische faculteit, ontvangt de eerste Professor 2000 thaler, in de geneeskundige echter slechts 1400. De Professoren in buitenlandsche letterkunde (Engelsche, Duitsche en Fransche) zijn het geringst beloond; zij ontvangen slechts 600 thaler.

De leden van het Consistorium (Akademische Senaat) bekomen buitendien vrije woning of daarvoor eene jaarlijksche toelage van drie tot vier honderd thaler. Vereenigen zij met hunne Akademische functiën nog een ander ambt, dan wordt het daaraan verbonden honorarium met eenige honderd thaler verminderd.

In 1829 heeft men, nevens de Hoogeschool een polytechnisch instituut opgerigt. Bij dit instituut zijn zes Professoren en een atelier-chef aangesteld. De takken van onderwijs zijn: wiskunde, scheikunde, natuur- en werktuigkunde, technologie, natuurlijke historie, meetkundig- en machine-teekenen. De cursus duurt twee jaren en is kosteloos. Diegene welke onder de leerlingen des instituuts wil opgenomen zijn, moet in een voorafgaand examen bewijzen, dat hij eenige kennis van geschiedenis, aardrijkskunde, meetkunde en logarithmen heeft. Ook verlangt men van hen zoo veel kennis der Duitsche en Fransche taal als tot het verstaan van schrijvers in die talen noodig is.

Dit instituut staat onder de leiding van den met roem bekenden *Oersted*. Het heeft reeds heerlijke vruchten gedragen en vele goede kweekelingen gevormd. Doch deze vinden, wanneer zij deze inrigting verlaten, slechts zelden gelegenheid om van hunne kennis gebruik te maken. Er zijn in Denemarken geene groote fabrijken, waarbij zij kunnen worden aangesteld, en de Regering heeft weinige ambten te begeven, welke voor hen geschikt zouden zijn. De meesten zien zich daardoor, wanneer zij zich niet naar buiten 's lands willen begeven, genoodzaakt eene betring over te nemen, minder voor hunne beschaafde opvoeding geschikt.

Twee uren van Koppenhagen ligt het eiland Hveen, alwaar *Tycho Brahe*, zijn observatorium, zijne vesting Urania (Uranienborg) gebouwd heeft. Aan dit observatorium waren werkplaatsen tot vervaardiging der astronomische instrumenten, een papiermolen en eene drukkerij verbonden. Alle geleerden, alle aanzienlijke vreemdelingen, die Denemarken bezochten, trokken naar Hveen en verheugden zich den vermaarden sterrekundigen in zijne bezigheden gezien te hebben. De door hem uitgevondene en gedeeltelijk zelf vervaardigde instrumenten waren, voor den toenmaligen tijd, zeer kunstmatig.

Het huis van *Tycho Brahe* en zijne vesting Urania zijn thans in puinhopen veranderd; men ziet van deze gebouwen nog slechts eenige steenen, welke met mos zijn bewassen. De zoogenaamde ronde toren van Koppenhagen, welke *Peter de Groote* in eenen wagen zou hebben bestegen, heeft eens tot sterrewacht gediend, omdat men langen tijd geloofde, dat, hoe hooger een observatorium was, des te gemakkelijker de waarnemingen moesten zijn. Thans bezit Koppenhagen eene andere sterrewacht, onder directie des heeren *Olufssen*.

(*Vervolg en slot hierna.*)

ZEE-TIJDING.

In Tessel binnengekomen B. C. Jaski, van Batavia, D. Steenveld, van Surinamen.

Kapt. Jaski (boven gemeld), rapporteert den eersten Nov. in Straat Sunda bij Pulo Babie gezien te hebben eene bark, toonende vlag van het Collegie Zeemanshoop met N°. 202; zijnde die van Kapt. G. Mulder, voerende het schip *Christophorus Colombus*, van Rotterdam naar Batavia, den 2 Nov. gepraaid bij St. Nicolaas Punt, het schip *de Zwijger*, Kapt. P. M. Vogelzang, van Bantam naar Anjer, om de lading te completeren; den 4 Febr. op 43° 10' N. breedte, 14° 42' W. lengte, het Amerikaansch schip *James Sprecherd*, van Liverpool, en den 8 dito op 48° 59' N. breedte, 8° W. lengte, de Engelsche brik *Hannah*, Kapt. Rattray, van Liverpool naar Havana.

De schepen *Lina*, Kapt. H. Lange, naar Amsterdam, en *Amphitrite*, Kapt. C. Breckwoldt, naar Havre, beide van Hamburg, zijn den 8 Febr. te Cuxhaven uit zee terug gekomen.

Het schip *de Vrouw Jantina*, Kapt. L. H. Mulder, van Sunderland naar Amsterdam, is den 30 Jan. te Arendahl binnengeloopen.

Het schip *Koophandel en Zeevaart*, Kapt. H. den Breems, van Vlaardingen naar Gibraltar, te Dartmouth binnen, heeft den 6 Febr. de reis voortgezet.

De schepen *de Koningin der Nederlanden*, Kapt. F. B. A. Begeman Siedses, van Dordrecht, laatst van Tessel naar Batavia, en *West-Indien*, Kapt. J. J. Boon, van Amsterdam naar Surinamen, zijn den 8 Febr. te Falmouth binnengeloopen; het eerste zwaar lek en met verlies van eene boot, verschansingen enz., en het laatste insgelijks zwaar lek, en met verlies van zeilen enz., moest lossen om te repareren.

PRIJS-COURANT van EFFECTEN.

Amsterdam, 15 *February* 1840.

Nederlanden.		Gebl.
Werkel. Schuld $2\frac{1}{2}$ pC.	$52\frac{1}{4}$ à $52\frac{3}{8}$	$52\frac{7}{16}$
Dito — 5 —	$98\frac{1}{4}$ à $98\frac{3}{8}$	$98\frac{1}{2}$
Uitg. —	— à —	—
Kans-Biljetten	23? à 23?	23?
Amort. Syndic. $4\frac{1}{2}$ —	$92\frac{3}{4}$ à 93	92?
— — $3\frac{1}{2}$ —	$76\frac{1}{2}$ à $76\frac{3}{4}$	76?
Hand.-Maats. $4\frac{1}{2}$ —	$174\frac{3}{4}$ à $175\frac{1}{4}$	$174\frac{7}{8}$
Nieuwe dito $4\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Aandl. H. Spoorw. —	$104\frac{3}{4}$ à $105\frac{1}{4}$	105
Rijn-Spoorw. $4\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Frankrijk.		
Insch. Grb. 3 pCt.	— à —	—
— — 5 —	— à —	—
Rusland.		
Ob. *H.* & C°. 1798 5 pCt.	105 à $105\frac{1}{2}$	$105\frac{1}{4}$
— — $18\frac{2}{3}$ 5 —	$105\frac{1}{4}$ à $105\frac{3}{4}$	$105\frac{1}{2}$
Ins. en Certif. 6 —	69 à $69\frac{1}{2}$	69?
— — $18\frac{31}{32}$ 5 —	$98\frac{1}{2}$ à $98\frac{3}{4}$	$98\frac{5}{8}$

Pruissen.		Gebl.
Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	106 à $106\frac{1}{2}$	$106\frac{1}{4}$
Aandeelen van dito.	— à —	—
Spanje.		
Nieuwe 1835 à 85 5 pCt.	24 à $24\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{4}$
Dito onbep. st.	— à —	—
Dito passive.	— à —	—
Dito uitgest.	— à —	—
Coupons 1 *Nov.*	— à —	—
Oostenrijk.		
Obl. *Goll* & C°. 5 pCt.	$103\frac{1}{4}$ à $103\frac{3}{4}$	$103\frac{1}{2}$
Certificaten. $2\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Neg. Metaliek $2\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Idem 5 —	$104\frac{3}{4}$ à $105\frac{1}{4}$	$105\frac{1}{8}$
Dito in *Lond.* 5 —	— à —	—
Bank-Aktien 3 —	— à —	—
Napels.		
Certificaten 5 pCt.	— à —	—
Dito in *Napels.* 5 —	— à —	—

De Prijs van de BOTER aan de Waag binnen Leyden.

Zaturdag den 15 February 1840.

Van 36 tot 40 à 41 gulden.

[In de Anonce van de Uitloting der Aandeelen in de Negotiatie van den Straatweg van *Leyden* naar *Bodegraven*, geplaatst in ons vorig Nommer, is abusievelijk N°. 137 vermeld, men leze N°. 131.]

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Maandag 17 *February* 1840. *ROBERT*, of de STRUIKROVERS, *Tooneelspel* in 5 Bedrijven. — Na hetzelve: *FREDERIK II.*, te RUTWEN, *Blijspel* met *Zang*. De *Aanvang ten* zes ure.

* * Heden beviel door Gods goedheid vrij voorspoedig van een welgeschapen ZOON, Vrouwe A. G. A. H. Baronnesse van LYNDEN, Douairière HEYBLOM.

~~Leyden den 15 Februarij 1840.~~

~~Eenige Kennisgeving.~~

* * Gevoelig voor de zoo algemeene als hartelijke deelneming, ons bewezen bij het afsterven van ons innig geliefd Kind, betuigen wij daarvoor den welmeenendsten dank.

Leiden den 17 Februarij 1840.

E. CANTER ALTA,
A. J. H. CANTER ALTA,
geb. BAELDE.

* * Allen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel en Nalatenschap van wijlen PIETER RIJK, voormaals *Metselaar*, en deszelfs overledene Huisvrouw ROBERTA VIEJOU, in leven Echtelieden, gewoond hebbende binnen Leyden en aldaar overleden, worden verzocht daarvan opgave of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris A. ZUURDEEG, te Leyden voornoemd, vóór of op den eersten Maart aanstaande.

* * De Ondergeteekende, in kwaliteit als *Curator* in de onbeheerde Nalatenschap van PHILIPPUS LINSCHOTEN, in leven *Schipper* op *'s Hage*, gewoond hebbende te Leyden, en aldaar op den 15 Januarij 1839 overleden, roept bij deze op alle Schuldeisschers van gemelden overledene, om op Maandag den 2den Maart 1840, des middags ten 12 ure, te compareren ten zijnen huize op de Breedstraat te Leyden, Wijk 4 N°. 242, ten einde aan te hooren de REKENING en VERANTWOORDING, welke door hem van zijn beheer in gemelde Nalatenschap alsdan zal worden gedaan; zullende daarna het batig saldo, (indien er geen verzet plaats heeft), dadelijk onder de Schuldeisschers, naar evenredigheid van ieders vordering, worden verdeeld en uitbetaald.

J. VAN DEN WORM.

* * Mejufvrouw DAGEVOS, op de Breedstraat, verlangt zoo spoedig mogelijk in de halve Kost: Een braaf BURGER MEISJE, niet beneden de 18 jaar oud, vooral vlug en netjes kunnende Naaijen.

* * Door vertrek UIT DE HAND TE KOOP: Drie Schoone RIJPAARDEN, alle geschikt *à deux mains*. Te bevragen te Leyden over het Geregt, N°. 614. Om dezelfde reden is aldaar ook een RIJTUIG TE KOOP.

* * VERKOOPING op Donderdag den 20 Februarij 1840, op de Hoogelandsche Kerkgracht, in het *Verkoophuis van Meubelen*, van een netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in Kabinetten, Ledikanten, Kasten, Tafels, Stoelen, Spiegels, Porselein en Glas- en Aardewerk, Beddelaken Tafellinnen, Bedden en Toebehooren, Vrouwen Kleederen, alsmede een Goud Horologie, Haak en Ketting, een dito Snuifdoos, dito Ring, Speld en eenig klein Goud; Zilveren Lepels en Vorken, en verder Zilverwerk. Alles op de gewone uren daags te voren te zien.

* * Op Zaturdag den 29 Februarij 1840, des avonds ten zes ure, zal men in het *Heeren-Logement* aan den Burg binnen Leyden, publiek Veilen en Verkoopen: Een aangenaam gelegen en voor Zomer en Winter geschikt BUITENVERBLIJF, hebbende een fraai Landgezigt, vijf Behangen Vertrekken, ruime Keuken, Kelder, Koepel, Kippenhok, Schuur en verdere gemakken; voorts groote Vruchtboomen, Tuin en Moestuin, met Bakken en Ramen; staande en gelegen in de Gasthuislaan, aan de Singel tusschen de Heeren- en Zijlpoorten der stad Leyden, onder Leyderdorp, bij het Kadaster bekend in Sectie A, N°. 288, 289, 290, 291, 292, 293 en 352, ter grootte van 35 Roeden, 45 Ellen. Kunnende dadelijk worden aanvaard en bezigtigd des Dingsdags en Donderdags, tusschen 11 en 2 ure.

Zijnde nadere Informatiën te bekomen ten Kantore van den Notaris A. B. BARKEY Nz., te Leyden.

Bij de Wed. ANTHONY de KLOPPER en ZOON, te Leyden.